

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Getroffen door de drieslag individualisering, globalisering, virtualisering

Zap Zowel de 'Grote Spuiten en Slikken Seks Test' als 'Tegenlicht' ontfermden zich over eenzame jongeren. Zij zouden getroffen zijn door de drieslag individualisering-globalisering-virtualisering. En daarbovenop ook nog eens corona.

✎ Arjen Fortuin ⌚ 1 februari 2021 om 9:47 ⌂ Leestijd 2 minuten

Emma Wortelboer reciteert Jules Deelder in De Spuiten en Slikken Sekstest. Foto BNNVARA

37 uur nadat Joost Eerdmans, lijsttrekker van de zetelloze partij JA21 bij *Jinek* zat als deskundige aangaande avondklokrellen, verscheen zijn voormalige partijleider Thierry Baudet alweer bij *Buitenhof*. Als de kleintjes op de uiterste rechterflank al zoveel gratis

publiciteit krijgen, dan ga ik vast veganistische kaasstengels bakken voor de aanstaande Esther Ouwehand-thema-avonden – haar Partij voor de Dieren heeft vijf zetels.

Het was niet het slechtste [interview](#) met Baudet – de aftrap van een reeks ‘lijsttrekkersgesprekken’ in *Buitenhof*. Twan Huys had feiten opgezocht bij aannames die Baudet had uitgeprint. Vooral werd duidelijk hoe zinloos een gesprek is als iedereen zijn eigen feiten meeneemt. Wat overbleef was een toneelstukje, waarvoor Baudet de oneliner „[Galileo Galilei](#) was ook niet *peer-reviewed*” had ingestudeerd.

Het tafereel met de door talloze partijgenoten verlaten politicus liep vooruit op de thematiek van de negende avondklokavond op tv, waarin de eenzaamheid domineerde. *Tegenlicht* wijdde er een breed uitwaaiende uitzending aan (waarover zo meer), maar eerst werd de door de maatregelen aan eigen buis gebonden eenzame jongeren de *Grote Spuiten en Slikken Seks Test* (BNNVARA) [opgediend](#).

Ze kregen vele seksgerelateerde kennisvragen over zich uitgestort, maar de aardigste momenten waren de terzijdes van presentatrice Emma Wortelboer (ook niet *peer-reviewed*) die Jules Deelders ‘Kutgedicht’ groots reciteerde en voordeed hoe je van een *awkward boner* in gezelschap kon afkomen. Dat confronteerde alle eenzame jonge kijkers er wel mee dat je gezelschap moet hebben om iets *awkward* te vinden.

Dat eenzaamheid jongeren aanvliegt, werd ook in *Tegenlicht* (VPRO) [benadrukt](#). Het bevatte een hartverscheurend portret van de Turkse uitwisselingsstudent Pablo die zich ongetwijfeld had verheugd op een geweldig jaar in Amsterdam, maar nu in een studentenflat zijn online colleges artificiële intelligentie volgde. Bij wat hij ook deed (boek lezen, muziek maken, sporten) verweet hij zichzelf dat hij het andere niet deed. Uiteindelijk lakte hij zijn nagels pikzwart en belde hij met zijn familie thuis. Daar waren de olijven net geoogst.

Tegenlicht zou *Tegenlicht* niet zijn als een en ander niet stevig geduid zou worden. De op de Zuidas werkende psycholoog Oscar Westra van Holthe stelde: „Als wij de knapste knoppen gebruiken voor zoekmachine-optimalisatie, dan doen we iets verkeerd. Ze zouden zich over eenzaamheid moeten buigen, over het bouwen van een samenleving.”

In zijn spoor vatte psychiater Damiaan Denys (vast *peer-reviewed*, maar zo vaak in de media dat hij zeker ook als *tv-reviewed* geldt) samen dat de moderne mens zichzelf had vereenzaamd door de drieslag individualisering-globalisering-virtualisering. We zijn op onszelf teruggeworpen door grote verwachtingen en keuzestress.

Het hoogtepunt van de door Britta Hosman geregisseerde aflevering was Leen Huis, een 62-jarige ex-tuinder die de stekker uit zijn familiebedrijf had moeten trekken. Bij het begin van de corona-epidemie had hij zijn moeder in huis genomen. De aanwezigheid van een verslaggever maakte een spraakwaterval in hem los. Hij sprak over moeders spulletjes waar hij niks om gaf, Rien de Snor (zijn opa), Mark Rutte, incontinentie, zijn moestuin, chrysantenooftmachines en alles wat onder zijn vingers was veranderd. Er waren dingen waar hij trots op was: „Dat streelt mijn imago.”

Leen zat 's avonds met zijn moeder in de woonkamer. Zij keek televisie, hij speelde patience op de computer. Patience in gezelschap; je hoefde geen Galileo Galilei te zijn om te zien dat ieder op zijn eigen planeet zat.

Correctie (1/2): in een eerdere versie van dit artikel werd ten onrechte Rob van Hattum als regisseur van Tegenlicht aangeduid. Dat is hierboven aangepast.

PRAAT MEE MET NRC

[Onderaan dit artikel](#) kunnen abonnees reageren. [Hier leest u meer over reageren op NRC.nl](#).